

den del af formuen, der svarer til omsætningen med medlemmer, og 6 pct. af den del af formuen, der svarer til omsætningen med ikke-medlemmer. Skattesatsen udgør 14,3 pct.

Det er en betingelse, at foreningen indkøber til medlemmerne eller forarbejder og sælger medlemmernes produkter, og at overskuddet fordeles på grundlag af medlemmernes omsætning med foreningen, således at foreningen i realiteten fungerer som medlemmernes forlængede arm. Foreningen skal have mindst 10 medlemmer og højst 25 pct. af omsætningen må være med ikke-medlemmer.

Da sigtet er, at årets overskud på et tidspunkt skal udloddes som fuldt skattepligtige efterbetalinger til andelshaverne, sker der ikke en egentlig indkomstbeskatning af selskaberne.

I det omfang selskaberne henlægger ubeskattet overskud til senere udlodning, sker der en skatteudskydelse med dertil hørende rentefordel.

Det er denne rentefordel, der beskattes med den særlige kooperationskat på 14,3 pct.

Samspillet mellem andelsbeskatningen og den almindelige indkomstbeskatning indgik som tema i en udvalgsrapport fra december 1992: »Rapport fra udvalget til undersøgelse af eventuelle misbrugsmuligheder ved andelsbeskatningen«, betænkning nr. 1244 (1992). Heri konkluderes det bl. a., at det er vanskeligt at foretage entydige sammenligninger af det samlede beskatningsniveau mellem almindelig selskabsbeskatning og kooperationsbeskatning. En analyse heraf kræver meget dybtgående beregninger.

Udvalgets regneeksempler viser den mangfoldighed af forudsætninger, der kan varieres på, og som alle påvirker selskabernes skattebetaling: Skatteprocenter, udlodningsprocenter størrelsen af overskud i forhold til egenkapital, levetid samt tidspunkterne for, hvornår indtægter, udlodninger og skatter forfalder.

Eksemplerne viser også, at der er klare forskelle i skattebetalingernes tidsmæssige profil. Således er den løbende beskatning af aktieselskaber/aktionærer generelt større end af andelselskab/andelshaver, mens en betydelig del af beskatningen for andelsselskaber indtræffer ved likvidation/afhændelse.

På denne baggrund finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at foretage de ønskede beregninger og henviser i den forbindelse til afsnit 6 (p 49 – 56) i den nævnte betænkning.

I »Erhvervslivets skattemæssige rammevilkår« fra Skatteministeriet, Finansministeriet og Økonomiministeriet fra oktober 1999 er anført en skatteudgift ved kooperationsbeskatningen på under 100 mill. kr. årligt. Med 2002-skattesatser og renteforhold skønnes beløbet i samme størrelsesorden.

Skatteudgiften er her opgjort som forskellen mellem kooperationsskatten og den skat, som andelshaverne skulle have betalt af en renteindtægt svarende til rentefordelen ved skatteudskydelsen.

Referencerammen for opgørelsen af skatteudgiften er således ikke normal selskabsbeskatning af andelsselskabernes virksomhed, men fuld inddragelse af rentefordelen ved skatteudskydelsen.

Det kan oplyses, at i indkomstårene 1999 og 2000 har kooperationsskatten i gennemsnit udgjort ca. 50 mill. kr.

Spm. nr. S 3016

Til skatteministeren (26/8 02) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvor stort et tab de danske offentlige kasser har haft i det seneste opgjorte regnskabsår som følge af retten til sambeskatning med underskudsgivende udenlandske datterselskaber – en mulighed der er udelukket i de fleste andre lande?«

Svar (10/9 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Sambeskatningsindkomster opgøres og registreres systemmæssigt alene hos moderselskabet, hvorfor der ikke kan ske en maskinel udsøgning af indkomster for de udenlandske datterselskaber.

Det er derfor ikke umiddelbart muligt at besvare spørgsmålet, men det kan oplyses, at der pt. er 674 danske moderselskaber, der har i alt 1434 udenlandske datterselskaber, som indgår i en sambeskatning.

Dersom spørgsmålet skulle besvares fyldestgørende, ville det kræve, at de skattelignende myndigheder skulle foretage en manuel gennemgang af moderselskabernes specifikation af sambeskatningsindkomsten for at få oplysnin-